

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 14 maj 1930 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt.

(2:a avd.)

I en den 14 februari 1930 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 122, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt.

Härigenom förordnas, att 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt skola hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Skatteplikt för automobil inträder med den kalendermånad, under vilken bilen första gången i automobilregister införes. Varder bilen, innan den registrerats, i avbidan därå använd i trafik lika med registrerad bil, skall dock skatten utgå från och med den kalendermånad, varunder den tagits i bruk. Skatteplikten upphör med utgången av den kalendermånad, under vilken bilen ur automobilregister avförts utan att hava blivit i annat sådant register införd.

Inträffar i — — — registret intagen.

6 §.

Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å den eller de kalendermånader, skatteplikten gäller.

Ändras bils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning av skatten beräknas från och med den kalendermånad, under vilken ändringen skett. Av enahanda anledning föranledd sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalendermånad.

18 §.

Efter vilka grunder samt på vad sätt den, som tillverkar eller bedriver handel med automobiler, skall erlægga skatt för användande i trafik av automobil, som av honom hålles till salu, så ock om och i vad mån skatt skall utgå för automobil, som för tillfälligt brukande i riket från utlandet införts, bestämmes av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1931.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslaget, får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Utskottet.

*Gällande
bestämmelser.*

Enligt förordningen om automobilskatt den 2 juni 1922 utgår skatt allenast för motorfordon, som blivit här i riket registrerat. Skatteplikten inträder med det kalenderkvartal, under vilket automobilen första gången i automobilregister införes, samt upphör med utgången av det kalenderkvartal, under vilket automobilen ur automobilregister avförts utan att hava blivit i annat sådant register införd. Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal skatteplikten gäller. Ändras automobils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning av skatten beräknas från och med det kalenderkvartal, under vilket ändringen skett. Av enahanda anledning föranledd sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalenderkvartal. Automobil, för vilken skatt icke blivit behörigen erlagd, må ej brukas förrän skatten blivit betald. Enligt kungörelsen den 12 december 1924 angående uppbörd av automobilskatt m. m. skall, då motorfordon anmäles till registrering, intill årets slut belöpan- de skatt inbetalas hos registreringsmyndigheten.

Enligt förordningen om motorfordon den 15 juni 1923, § 9 mom. 2, är den, som tillverkar eller bedriver handel med motorfordon, frikallad från registreringsplikt beträffande automobil, som av honom förvaras å lager eller hålles till salu. Såsom undantag från huvudregeln i § 8 mom. 1 i förordningen, att automobil ej må tagas i bruk, innan den blivit registrerad, gäller den bestämmelsen i § 8 mom. 3, att automobil — sedan den efter godkänd besiktning blivit försedd med besiktningsskylt, som blivit av besiktningssman vederbörligen plomberad — må användas, dels i vanlig trafik i avbidan på registrering under en tid av högst tre veckor från det plomberingen verkställts, dels för provkörning utan inskränkning till tiden av den, som tillverkar eller bedriver handel med motorfordon, såvitt gäller automobil, som av honom hålles till salu. Av dessa be-

stämmelser, jämförda med ovan åberopade skatteföreskrifter, framgår, att tillverkare av och handlande med motorfordon äro fria från erläggande av automobilskatt för fordon, som av dem hållas till salu och användas för provkörning, samt att såväl dessa som envar köpare kunna i vanlig trafik använda automobil under tre veckor utan att skatt blivit betald. Kontrollen å att skatt överhuvudtaget blir erlagd vilar dels å skyldigheten att vid straffansvar anmäla fordon till registrering inom fjorton dagar från det fordonet förvärvats (motorfordonsförordningen § 9 mom. 2 jämförd med § 43), dels å skyldigheten att, likaledes vid straffansvar, under färd å fordonet medföra det senast bekomna automobilskattekvittot (förordningen om automobilskatt 9 §).

I en samtidigt med nu förevarande proposition avlåten, till andra lagutskottet hänvisad proposition nr 121 har Kungl. Maj:t anhållit om riksdagens yttrande över ett på grundval av 1927 års motorfordonssakkunnigas betänkande utarbetat förslag till ny motorfordonsförordning m. m. I detta förslag hava upptagits bestämmelser syftande åt att tillverkare av och handlande med motorfordon skola erhålla större frihet att i rörelse få nyttja motorfordon utan föregående registrering, dock mot skyldighet att erlægga skatt efter vad därom kunde stadgas. I förslaget försättes vidare, att köpare av motorfordon, som vill taga fordonet i bruk, innan det registrerats, skall dessförinnan hava erlagt skatt för detsamma intill årets slut. Bestämmelserna äro föranledda — förutom av förslaget om införande av så kallad typbesiktning av motorfordon — såväl av de olägenheter, de nuvarande föreskrifterna förorsakat både automobilhandlare och trafikanter, som ock av de missbruk i syfte att undandraga staten skatt, vartill föreskrifterna givit anledning.

*Prop. nr 121
till 1930 års
riksdag.*

De i propositionen nr 122 föreslagna ändringarna i automobilskatteförordningen äro väsentligen betingade av nyssnämnda förslag till ny motorfordonsförordning och äro av i huvudsak följande innebörd:

Prop. nr 122.

Huvudregeln, att automobilens (respektive motorcykelns) intagande i automobilregistret är grundläggande för skattepliktens inträde, bibehålles. Till förmån för trafikanterna föreslås, att skatten skall räknas månadsvis i stället för såsom nu kvartalsvis. I enlighet härmed skall skatten utgå från och med ingången av den månad — i stället för så som nu det kvartal — varunder automobilen registrerats. Varder automobilen tagen i bruk, innan den registrerats, skall skatt löpa från och med den månad, varunder den tagits i bruk. Den framflyttning av tiden för skattens utgående, som härigenom ifrågasättes, gör sig givetvis gällande allenast i de fall, att automobilen tagits i bruk redan före ingången av den månad, varunder den införts i registret. Efter vilka grunder och på vad sätt skatt skall utgå för nyttjande i trafik av motorfordon, som tillverkare av eller handlande med motorfordon håller till salu, skall bestämmas av Konungen.

Beträffande sist omnämnda skatt, vilken sålunda icke skulle fastställas av riksdagen, hava 1927 års motorfordonssakkunniga föreslagit, att skatten per år bestämmes till ett hundra kronor för automobil och tjugo kronor för motorecykel, att skatt skall erläggas för det antal fordon av varje slag, som tillverkare eller handlande efter anmälan till vederbörande länsstyrelse önskar samtidigt kunna taga i bruk i rörelsen, samt att, därest nämnda antal under löpande kalenderår ökas, skatten utgår för det året och det antal, ökningen avser, med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal, som återstå av året, däri inbegripet det kvartal, varunder ökningen skett.

De föreslagna ändringarna i automobilskatteförordningen påkalla ändring i vissa delar av kungörelsen den 12 december 1924 angående upp börd av automobilskatt. För vidtagande av sistberörda författningsändring erfordras icke riksdagens medverkan.

*Utskottets
yttrande.*

Bevillningsutskottet har inhämtat, att andra lagutskottet vid dess behandling av ovannämnda förslag till ny motorfordonsförordning ej funnit skäl till erinran mot förslaget i de delar, vartill de i nu förevarande proposition föreslagna ändringarna i automobilskatteförordningen ansluta sig. På grund härav och då bevillningsutskottet ansett sig kunna biträda det föreliggande förslaget, får bevillningsutskottet, under åberopande av vad till ovan omnämnda statsrådsprotokoll anförts, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 122, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning om ändrad lydelse av 3, 6 och 18 §§ i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt.

Stockholm den 13 maj 1930.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bärge, Bergman, Boman, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Månsson i Furuvik, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg, Nylander i Stockholm, Björklund, Nilsson i Hörby, Wahlmark, Åström, Forssberg, Emil Johansson, Olsson i Gävle, Heiding, Larson i Tönnerså och Ander.